

den nordiske, når kvantiteten alligevel betyder så meget? Så var vi dog et sted, hvortil en meget stor del af dansk eksport også går.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Først til hr. Vibjerg, som for efterhånden længe siden spurgte om overskuelighed:

Jamen jeg tror da, det er helt oplagt, at hvis vi sanerer alle de mange mærkninger, der eksisterer i dag, og erstatter dem med nogle enkelte godkendte, hvor staten er inde som garant for, at der er faste kriterier, og at der er en kontrol med, at kriterierne bliver overholdt, så vil vi da netop opnå en langt større overskuelighed og dermed meget bedre mulighed for forbrugerne for at vælge frit og gavne miljøet via deres forbrugsvalg.

Jeg forstår ikke, at hr. Vibjerg på den baggrund kan være imod, at vi nu tager det skridt og siger: I første omgang sørger vi for, at forbrugerne på det nordiske marked får en mulighed for at vælge miljømæssigt, og så lægger vi pres på EU.

Jeg vil godt have lov til at citere fra Venstres debatoplæg om en liberal miljøpolitik, der blev udgivet i december 1995. Der hedder det faktisk: "at det bør tilstræbes, at vi finder en fælles form for mærkning, gerne på EU-plan, som kan hjælpe forbrugerne til at købe varer, som er produceret på et bæredygtigt grundlag." Der ligger i formuleringen, at hvis det ikke kan lade sig gøre på EU-plan – hvad det jo ikke kan – må vi finde en anden måde at gøre det på.

Vi har her endnu et eksempel på, at Venstre er det mest dobbeltmoraliske og hykleriske parti, der kan tænkes i dansk politik, når det drejer sig om miljø. Sagen er jo, at hvis politiske partiers løfter og tilsagn til den danske befolkning var underlagt Forbrugerombudsmanden, ville Venstre for længst være dømt for vildledende markedsføring og være buret inde for fup og svindel over for de danske forbrugere og vælgere.

Så spørger hr. Langkilde endnu en gang, om det kun drejer sig om antallet, og nævner det tyske mærke. Jamen jeg vil da sige, at jeg synes, at det tyske mærke i kraft af sit markedsområde er interessant. Jeg synes ikke, at kriterierne er gode nok. Men jeg synes da, det kunne være en god idé, at vi i forbindelse med det lovforslag, der forhåbentlig kommer fra regeringen, kiggede nærmere på de tyske kriterier og eventuelt overvejede et samarbejde mellem Svanen og det tyske mærke, hvis kriterierne og kvaliteten i

øvrigt er i top. Jo flere markedsområder, jo bedre.

Endelig til hr. Hindrup: Jamen sagen er jo, at det er fuldstændig umuligt med meningsfuldhed at snakke om en økologisk kopimaskine, om en økologisk vaskemaskine, om en økologisk plæneklipper. Og hvis hr. Hindrup har definitioner på, hvad f.eks. en økologisk plæneklipper er – det må jo være et får eller noget i den retning – er jeg da meget interesseret i at få dem oplyst.

Men vi andre er altså lidt interesserede i, at vi også får lavet noget miljømærkning på de områder, som ikke har groet i hr. Bent Hindrup Andersens baghave.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Nu går vi i gang med den fjerde omgang korte bemærkninger; den tager vi så, og så synes jeg, vi skal lade det være sidste runde af de korte bemærkninger, før vi går videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kommer til at spørge hr. Jørn Jespersen, hvordan hr. Jørn Jespersen kan angribe Venstres synspunkter, endnu inden vi har givet udtryk for dem her fra Folketingets talerstol?

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det må bero på en misforståelse fra hr. Jørn Jespersens side. Jeg har aldrig på noget tidspunkt talt om en økologisk kopimaskine eller græsslåmaskine.

Det, har jeg bedt hr. Jørn Jespersen om at svare på, og som hr. Jørn Jespersen ikke svarede på, er med hensyn til alle de dagligvarer, nonfood-produkter, som i dag er meget afgørende for vores miljø, og som i svanemærket bliver blåstemplet på grundlag af en helt uacceptabel produktion.

Jeg kunne ikke få noget svar vedrørende vaskemidlet, så nu prøver jeg vedrørende papir: I Danmark er udviklingen af genbrugspapir nået utrolig langt. Det er meget lidt, der skal til, før man kan sige, at det er en utroligt fin produktionsmetode. Hvorfor skal man med svanemærket gå ind og blåstemple andet papir, som så er med til at udkonkurrere det? Hvorfor skal de, der producerer det papir, der er rimeligt langt fremme – det drejer sig både om toilet-papir, køkkenruller og æggebakker – pludselig